

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
IX Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

18 травня 2016 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали ІХ Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2016.- 153 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – **голова оргкомітету;**

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – **заступник голови оргкомітету;**

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бабич Степанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук, доцент;

Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;

Павлова Наталія Степанівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №4 від 28.04.2016р.)

Не відокремленість у часі процесів виробництва і споживання послуг призводить до того, що послуги незадовільної якості, які є наслідком певних порушень у роботі підприємства, не можуть бути усунені у процесі поточного контролю якості, та обов'язково прийдуть до споживача. Водночас, невідповідність якості послуг вимогам може не тільки позбавити послугу її користності, але й спричинити шкоду, яка за своїми наслідками може значно перевищити вартість самої послуги. Тому саме забезпеченню високої якості послуг підпорядкована більшість заходів в сфері розвитку зв'язку, уся система експлуатаційної та економічної роботи в галузі [2]. У ПАТ «Укртелеком» розуміють, наскільки важливим для споживачів є отримання послуг з високою якістю, безвідмовністю та безперебійністю їх надання. Тому діяльність з підвищення якості послуг є однією з пріоритетних.

Досягнення високих результатів забезпечується щоденною кропіткою працею із застосуванням системних підходів, засобів автоматизованого контролю та аналізу якості роботи телекомунікаційних мереж. На підприємстві створено вертикальну структуру служби контролю якості, яка в своїй діяльності керується положеннями міжнародних, державних, корпоративних нормативних та керівних документів. Також у ПАТ «Укртелеком» запроваджено основні вимоги міжнародного стандарту ISO 9001:2000, які полягають у розробці політики та цілей контролю якості, здійсненні опитувань споживачів для визначення рівня їх задоволеності якістю надання телекомунікаційних послуг. Заходи для забезпечення належної якості послуг мали системний та комплексний характер. Так, на підприємстві впроваджено систему оцінки якості телекомунікаційних послуг, яка обов'язкова до виконання на всіх рівнях управління. Системою визначено 46 основних показників якості послуг, методику контролю за їх дотриманням та граничні нормативні рівні. Більшість показників якості контролюється щодня.

Для контролю якості ПАТ «Укртелеком» використовує такі параметри:

- кількість скарг (на лінію доступу за рік);
- термін виконання замовлення на встановлення телефону (інсталяція);
- частка замовлень, виконаних у встановлений термін;
- час відповіді операторських служб;
- час усунення несправностей;
- частка несправностей, яка усунена у встановлений термін.

Застосування такого комплексного підходу до управління якістю телекомунікаційних послуг дало можливість досягти значних результатів.

Загалом, в умовах жорсткої конкуренції підприємство реалізує стратегію переходу від пасивного до активного продажу послуг і постійно вдосконалює механізми взаємодії з потенційними та наявними клієнтами. З цією метою здійснюється:

- розробка і впровадження нових послуг та тарифів на телекомунікаційні послуги;
- активізація пошуку та продаж телекомунікаційних послуг новим та наявними клієнтам,
- спрощення механізмів підключення нових абонентів, пришвидшення процесу підключення;
- вдосконалення процедур обслуговування клієнтів, розширення наявних та створення нових каналів комунікацій з клієнтами (сайт самообслуговування my.ukrtelecom.ua, Контакт-центр, універсальні точки продажу);
- підбір та навчання персоналу з продажу послуг, створення відповідних умов праці та матеріального стимулювання результативних працівників.

Незважаючи на те, що ПАТ «Укртелеком» займає монопольне становище в сфері телекомунікацій, підприємству потрібно постійно вдосконалювати процес надання послуг, їх якість та формувати нові конкурентні переваги. Для досягнення достатнього рівня конкурентоспроможності управління діяльністю оператора телекомунікацій має бути спрямованим на:

- нейтралізацію (подолання) або обмеження кількості негативних (деструктивних) факторів впливу на рівень конкурентоспроможності підприємства шляхом формування захисту проти них;
- використання позитивних зовнішніх факторів впливу для нарощування та реалізації конкурентних переваг підприємства;
- відтворювання та нарощування конкурентоспроможності оператора телекомунікацій на ґрунті розвитку його топ-характеристик, ринково-продуктової та просторово-часової його адаптації до змін зовнішнього середовища;
- забезпечення гнучкості управлінських дій і рішень — їх синхронізації з динамікою дії негативних та позитивних чинників конкуренції на певному ринку [3, с. 215].

Отже, ПАТ «Укртелеком» має надати належну увагу наданню послуг у потрібному обсязі, сприяти сталому розвитку. Для цього необхідно визначити всі можливості та загрози, слабкі та сильні сторони, вивчити фактори та умови впливу, враховуючи специфіку галузі та специфіку окремої послуги зв'язку, виявити резерви забезпечення ефективності та сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Філон М. М. Дослідження розвитку конкуренції у сфері телекомунікацій / М.М. Філон // Вісник Хмельницького національного університету. - 2012. - № 1. - С. 214-217.
2. Капелюшна Т.В. Резерви забезпечення сталого розвитку підприємств телекомунікаційної сфери / Т.В. Капелюшна // Світ інформатизації та телекомунікацій - 2013: наук.-практ. конф., 25-26 квіт. 2013 р.: матеріали конф. -К., 2013. - С. 150.
3. Гранатуров В.М. Аналіз конкурентоспроможності телекомунікаційних послуг: монографія / В.М. Гранатуров, С.П. Воробієнко; за наук. ред. проф. В.М. Гранатурова. - К.: Освіта України, 2009. - 254 с.

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ

Орлов О. Г. викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Проблемами збалансованого розвитку регіону займалися такі вітчизняні та закордонні вчені як Б.

Буркинський, І. М. Вахович, З. В. Герасимчук, Т. Галушкіна, В. Голян, Є. Хлобистов, К. Харічков та інші. Як зазначає український науковець С. А. Лісовський “збалансований розвиток” - це вдосконалення територіальної організації суспільства та його взаємодії із природою. Бутирська І. М. наголошує, що екологічна збалансованість економіки – це оптимальна траєкторія руху людства, що дасть змогу гарантувати високу якість довкілля та економіки. У відповідності до наведених вище визначень збалансований розвиток – це система певних управлінських рішень і системи контролю, які направлені на створення відповідних умов для ефективного функціонування економічної, соціальної та екологічної складової економіки на довгострокову перспективу, що в кінцевому підсумку призведе до покращення якості життя населення як на регіональному, так і на національному рівні.

Аналізуючи термін збалансований розвиток регіону доцільно буде розглянути поняття збалансованість та розвиток.

Так на думку науковців Горленко І. А., Руденко Л. Г., Малюк С. Н., Лебедь Н. П. “збалансованість” - “це процес відтворення визначених пропорцій, які забезпечують стабільний стан в кожний окремо взятий момент з метою досягнення прогресу розвитку, його піднесення”.

Дещо іншої думки притримується науковець Степаненко А. В., він вважає, що під збалансованістю слід розуміти узгодженість і відповідність ресурсів, обсягів виробництва і суспільних потреб.

Вахович І. М. зазначає: “збалансованість – передбачає збалансований розподіл фінансових ресурсів регіону на соціальні, економічні та екологічні цілі відповідно до потреб, інтересів та тенденцій розвитку кожної зі сфер”.

Галушкіна Т. П., Реутова В. Є. та Кочаровська Л. М. стверджують, що “збалансованість – це пропорційність, баланс – кількісне співвідношення між елементами системи, що визначає збереження її якісних характеристик”.

Отже, “збалансованість - це довготривалий процес відтворення заздалегідь визначених пропорцій та структури певної системи, який дасть змогу цій системі не лише підтримувати стабільний стан, але при сприятливих умовах розвиватися”. Медоуз Д. Х. та Медоуз Д.Л. у своїх працях чітко розмежовують поняття “росту” і “розвиватися”. “Рости” – означає збільшуватися в розмірах унаслідок поглинання чи приросту матеріалів. “Розвиватися” – означає розширювати чи реалізувати потенційні можливості, поліпшувати свій стан. Виходячи з вище наведених визначень ми можемо стверджувати, що “розвиток” – це стан при якому система поліпшується в першу чергу в якісних показниках, а не в кількісних. Доцільно буде охарактеризувати що таке якісне зростання. Вахович І. М. стверджує, що якісний ріст – це переорієнтація економічного росту з суто матеріальних задач на нові цілі, пов’язані з інтересами охорони природи, економічних витрат ресурсів, забезпечення грошової стабільності і повної зайнятості [5, с. 16]. При збалансованому розвитку йдеться перш за все про глобальну ідею усунення протиріччя між соціальним, екологічним і економічним аспектами розвитку суспільства і збереженням навколишнього середовища.

На сучасному етапі розвитку людської цивілізації суспільство ототожнюється з соціо – еколога – економічною системою (СЕЕ). Розглядаючи СЕЕ систему як функціональну взаємодію трьох підсистем і застосовуючи відомий критерій оптимуму Парето, українські науковці Є. Борщук та В. Загорський запропонували наступне визначення біогармонійного розвитку соціально – еколога – економічної системи – розвиток СЕЕ системи є біогармонійним, якщо поліпшення стану будь – якої підсистеми СЕЕ системи не відбувається за рахунок погіршення стану інших підсистем [2, с.113]. З цим твердженням можна погодитися і лише додати, що розвиток будь – якої підсистеми СЕЕ системи повинен бути заздалегідь продуманим і відповідати параметрам розвитку всієї СЕЕ системи. Стабільність соціальної складової СЕЕ системи, на думку Недіна І. В., передбачає “стабільність динаміки чисельності населення, мінімізацію залежності від несприятливих умов навколишнього природного середовища (НПС), забезпечення соціальної справедливості”. Стабільність екологічної підсистеми СЕЕ системи, на його думку, також передбачає обмеження, обумовлені необхідністю охорони НПС із метою збереження біорізноманіття та чисельності флори і фауни. Стабільність економічної підсистеми СЕЕ системи передбачає “економічний розвиток, що забезпечує можливість задоволення майбутніх поколінь у природних ресурсах, тобто збалансованість задоволення потоків енергії й інформації між соціальною екологічною підсистемами” [3, с.16 - 17]. З цими твердженнями можна погодитися, лише зауважити, що стабільність соціальної складової СЕЕ системи не повинен призводити до стабільності населення на якомусь певному кількісному рівні. Стабільність соціальної складової СЕЕ системи на нашу думку означає створення механізму при якому прогнозоване збільшення кількості населення не повинно викликати негативних змін у економічній або екологічній складовій СЕЕ системи.

Під результатом діяльності СЕЕ системи вчений Панухник О. В. розуміє економічний добробут громадян, їх соціальну захищеність та якісне навколишнє середовище, сприятливе для життєдіяльності індивідів [4, с.116].

Стабільність соціально – економічного розвитку передбачає гармонізацію функціонування комплексу факторів природоохоронного та соціально – економічного характеру, що дасть можливість забезпечити ефективне використання наявних економічних потужностей держави та створення умов для збереження природного середовища. На сьогоднішня постало питання про негайне внесення кардинальних змін в систему соціальних, екологічних та економічних відносин. Гармонійний розвиток соціальної, економічної та екологічної системи надають нам можливість створити нову стратегію розвитку суспільства на тривалу перспективу та вирішити головні соціально – економічні проблеми сучасності. Збалансованість соціально – економічного розвитку передбачає гармонізацію та функціонування комплексу факторів середовищеформуючого, природоохоронного і соціально – економічного характеру, яка забезпечує ефективне використання виробничого потенціалу і створення належних умов для збереження природного середовища, сприятливого для життєдіяльності людей наступних поколінь.

Особливості в розвитку економік різних країн, окремих регіонів у економічній, соціальній та екологічній сфері визначили необхідність створення різних підходів до розробки і реалізації моделі збалансованого розвитку у масштабах країни та окремо взятого регіону. На сьогоднішня стає зрозумілим, що основна увага економічного зростання буде перенесена на регіональний рівень. Світовий досвід показує, що баланс рівноваги в державі, її цілісність і поступовий розвиток можуть бути забезпечені лише за умови врахування регіональних особливостей,

регіональної політики, розширення прав і обов'язки регіонів у розвитку факторів виробництва, адже екологічні проблеми виникають саме на регіональному рівні, який може перерости у національний, всепланетарний [1, с. 50].

Для України питання розробки стратегії збалансованого розвитку є надзвичайно важливим. Так, Кабінет Міністрів України у 1997 році розробив проект Концепції сталого розвитку України з метою здійснення перебудови всієї економіки – соціальної системи. Вирішальну роль у успішному проведенні стратегії збалансованого розвитку буде відігравати регіональний фактор. Аналіз зарубіжного досвіду таких країн як Франція, Великобританія, Німеччина показує, що саме регіони обирають певну концепцію розвитку та формують загальнодержавну політику та стратегію збалансованого розвитку держави в цілому. Взаємовідносини центральних органів управління та регіонів завжди є доленосними для розвитку держави. Вони не лише визначають державний устрій, а й справляють вирішальний вплив на економічне благополуччя населення. Досягнення ж збалансованого розвитку вимагає узгодження інтересів і можливостей розвитку всієї країни, її окремих регіонів і територій з урахуванням їх ієрархічної підпорядкованості. Відсутність у минулому власної продуманої регіональної політики призвело до значних диспропорцій у територіальній структурі української економіки, неефективного використання переваг територіального поділу праці, природно - ресурсного та науково – виробничого потенціалу окремих регіонів, створює передумови для виникнення соціальної напруги у суспільстві, до надмірного забруднення навколишнього середовища. В період існування СРСР питаннями розвитку регіонів повноцінно не займалися. В зв'язку з цим виникли диспропорції у регіональному розвитку в економічній, соціальній та екологічній сферах.

Проаналізуємо основні напрями регіональної політики на засадах збалансованого розвитку. Так, система управління економічним розвитком регіонів повинна бути значно децентралізована, що дасть можливість залучити додаткові інвестиційні кошти. Тип економіки в Україні до цього часу в основному носить ресурсновитратний та енергомісткий характер, а при переході на збалансований розвиток тип економіки зміниться на ресурсозберігаючий та інноваційний. Велике значення при збалансованому розвитку є відношення держави до підприємницької ініціативи, яка буде отримувати всебічну підтримку держави. На сучасному етапі розвитку України соціально – політична ситуація в країні не стабільна, існують різні антагоністичні погляди у шляхах розвитку держави. Соціально – політична ситуація стабілізується при умові переходу на умови збалансованого розвитку.

Отже, виходячи з вище вказаного можна прийти до висновку що:

1. більшість матеріальних ресурсів знаходяться на межі виснаження;
2. виснаження ресурсного базису відіб'ється в першу чергу на сфері економічного зростання. Основна увага до економічного зростання буде перенесена на регіональний рівень, тому що саме регіон і є тим базисом, на якому базується економічний розвиток будь – якої держави;
3. концепція збалансованого розвитку дасть можливість певним чином змінити ситуацію на краще за рахунок не кількісного, а якісного зростання.

Формування самої концепції збалансованого розвитку виникає відповідно до реалій соціально – економічних трансформацій що відбувалися у світі. Модель збалансованого розвитку розглядається світовим співтовариством як така стратегія, що покликана забезпечувати оптимальний ріст при збереженні та покращенні навколишнього середовища. Основні засади збалансованого розвитку базуються на розумінні необхідності забезпечення населення високим рівнем соціального захисту, економічного достатку та екологічної безпеки. Інтереси людини розглядаються з позиції реалізації її здібностей, природних талантів, виявлення, накопичення та ефективного використання людського потенціалу. Тобто протягом історичного періоду людина соціалізується, економічний розглядається невід'ємним від людського, соціального [1, с. 24]. Для реалізації концепції збалансованого розвитку – важливим є врахування різноможностей розвитку в соціальній, економічній та екологічній сферах розвитку регіонів та проведення заходів щодо вирівнювання основних параметрів у соціально – економічному розвитку регіонів. Ця ідея закладена в концепції соціального ринкового господарства. Для реалізації цього положення в Україні прийнято “Концепцію державної регіональної політики” та Закон України “Про стимулювання розвитку регіонів”, які регулюють соціальні, організаційно – правові та економічні заходи, що повинні здійснюватися державою у сфері регіонального розвитку.

Отже, проаналізувавши дану концепцію можна стверджувати, що збалансована економіка повинна здійснювати заходи щодо вирівнювання параметрів соціально - економічного розвитку. Концепція збалансування передбачає врахування ідею адресної соціальної допомоги, яка особливо важлива при обмеженні фінансових ресурсів держави. Як стверджує Вахович І. М. це дозволить розподілити фінансові потоки за цілями сталого розвитку, забезпечивши фінансування пріоритетних завдань [1, с. 27].

Підводячи підсумок, можна сказати, що об'єктом збалансованого розвитку виступає соціо – еколого – економічна система (СЕЕ), як в межах держави так і в межах окремо взятого регіону. Існує тісний взаємозв'язок між основними складовими сталого розвитку суспільства, а саме економічною, соціальною та екологічною складовою. Порушення певної рівноваги, або неврахування можливостей хоча б однієї з них призведе до довгострокових небажаних наслідків для всієї людської цивілізації.

Список використаних джерел

1. Вахович І. М. Фінансова політика сталого розвитку регіону: методологія формування та механізми реалізації: Монографія. – Луцьк: Надтир'я, 2007.- 496 с.
2. Євген Борщук, Володимир Загорський Концепція сталого розвитку і проблеми оптимізації еколого – економічних систем. Регіональна економіка 2005 №3.
3. Сталый розвиток: еколого – економічна оптимізація територіально – виробничих систем: Навчальний посібник / Н. В. Караєва, Р. В. Корпан, Т. А. Коцко, І. В. Недін та ін.; [За аг. ред. І. В. Недіна]. – Суми: “Університетська книга”, 2008. – 384с.
4. Панухник О. В. Теоретико – методологічні засади формування інституційного механізму сталого розвитку країни: регіональний аспект / О. В. Панухник // Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. - №6. – С. 113 - 117

5. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 2/ Редкол.: С. В. та ін. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2000. – 848с.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОБЛЕМНИХ РЕГІОНІВ

Паламарчук О. С., викладач

**Юськів Б. М., доктор політичних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Для управління інноваційною системою на регіональному рівні не можливо створити ідеальної моделі. Для різних регіонів вдалим рішенням є поєднання різноманітних політик, які залежать від внутрішніх характеристик регіону, його можливостей, структури управління і діяльності регіональних органів влади.

Крім того, регіональні органи влади зможуть впроваджувати ефективну науково-технологічну та інноваційну діяльність, якщо з одного боку, вони матимуть автономність у визначенні ширшого кола сфер, прямопов'язаних з інноваціями (зокрема, у сфері освіти), а з іншого боку, що є більш важливим, якщо існуватиме успішна координація з іншими регіонами, з політикою та пріоритетами центральних органів влади.

Труднощі у реалізації політики ставлять перед особами, відповідальними за прийняття рішень, різноманітні проблемні питання, що залежать від специфіки регіону та стану його розвитку.

Політики мають враховувати той факт, що інноваційна діяльність фірм та секторів економіки суттєво відрізняється і потребує спеціальної бази знань, тобто, потребує поєднання знань, кваліфікацій та навичок. У деяких секторах інновації відбуваються за рахунок існуючих знань, тоді як в інших сферах вони потребують значних інвестицій в пізнання та раціональні процеси через наукові дослідження та розвиток. Це, в свою чергу, має наслідки для політики і заходів, що повинні запроваджуватися в економіці для стимулювання інноваційної діяльності [1].

Центральне місце в системі прямого державного впливу на інтелектуальну політику (ІП) займає фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт (НДДКР) та інноваційних проектів з бюджетних коштів. Важливо також підтримувати раціональне співвідношення при фінансуванні організацій, що здійснюють НДДКР та інноваційну діяльність (базове фінансування), і при виділенні коштів на разові конкретні інноваційні проекти (цільове фінансування). Велике значення для створення початкового попиту на інновації мають державні контракти на виконання НДДКР і державні замовлення на інноваційну продукцію.

Необхідність державного регулювання ІП пояснюється як загальнонаціональним значенням, так і економічним змістом інновацій. В даний час інновації стають основним засобом збільшення прибутку господарюючими суб'єктами. Однак за відсутності державного регулювання багато нововведень не можуть швидко впроваджуватися в практику. Таким чином, економічна та соціальна роль держави вимагає від державних органів при регулюванні ІП виконання кількох основних функцій [2]:

– акумулювання коштів на наукові дослідження та інновації шляхом концентрації ресурсів і механізмів перерозподілу бюджету, а також за рахунок формування спеціальних фондів;

– координація інноваційної діяльності шляхом визначення загальних стратегічних орієнтирів інноваційної політики. З цією метою держава сприяє кооперації та взаємодії різноманітних інститутів в здійсненні інновацій.

Ефективність ІП істотно підвищується при організації конкурсів в розподілі бюджетних коштів. Для цього створюються спеціальні бюджетні або частково бюджетні (змішані) фонди.

Винятковою прерогативою держави є правове регулювання ІП шляхом законодавчої фіксації статусу наукової та інноваційної діяльності, захисту прав науковців, розробки механізмів реалізації інноваційної політики. Захист прав суб'єктів інноваційної діяльності ґрунтується на законодавчих актах з питань інтелектуальної власності та державної патентно-ліцензійної системи. Механізми санацій і процедури банкрутства для інноваційних суб'єктів повинні бути пом'якшені. Також має бути обмежено дію антимонопольних механізмів щодо найважливіших інноваційних проектів.

Істотним елементом прямої підтримки інновацій є формування державної інноваційної інфраструктури шляхом створення мережі центрів поширення нововведень і консультатій. Держава сприяє також формуванню ринку інновацій шляхом інформування в державних виданнях про виставки, біржі, ярмарки, конференції і т. д. Держава сама може виступати як агент ринку, наприклад, при покупці і продажу ліцензій.

Сильним важелем інноваційної політики держави є підтримка малого та середнього інноваційного підприємництва, який володіє гнучкістю у продукуванні і розповсюдженні нововведень і формує конкурентне середовище, сприятливе для інновацій. Для малого наукоємного бізнесу особливе значення має пошук потенційних інвесторів і замовників, а також інформаційне забезпечення, бо коштів на самостійний інноваційний маркетинг в цих структур недостатньо.

Провідне місце в державній підтримці структур, що забезпечують самовідтворення інноваційних механізмів, займають спеціальні формування, так звані інноваційні соціогеми. До таких формувань відносяться інкубатори інноваційного бізнесу (бізнес-інкубатори), наукогради, технопарки, технополіси. Вони створюються із залученням коштів організацій різних форм власності та забезпечують проходження нововведень через усі стадії – від ідеї до впровадження. В Україні для формування технопарків найбільш перспективні промислові об'єкти оборонних комплексів колишнього СРСР у таких великих агломераціях, як Харків, Київ, Дніпропетровськ, де є розвинені структури науково-дослідних інститутів та навчальних закладів.

Отже, в Україні регіональна інноваційна політика і досі залишається на початковому етапі розвитку, хоча Урядом та регіональними органами влади було докладено зусиль для визначення конкретних цілей та започаткування проектів для розвитку інноваційної інфраструктури.

Список використаних джерел

1. Інновації в Україні: Європейський досвід та рекомендації для України. – Том 3. – Інновації в Україні: пропозиції до політичних заходів. – Остаточний варіант (проект від 19.10.2011). – К.: Фенікс, 2011. – 76с. 2. Маркова О. В.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ.....	3
Антонєць С. Ю., Мороз І. П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ ХВИЛЬ У ДІЕЛЕКТРИЧНІЙ ХВИЛЕВОДНІЙ СИСТЕМІ З КЕРУЮЧИМ ЕЛЕМЕНТОМ ...	5
Босак В.М., Стахів В.І. ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ, БІОЛОГІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ СЛИМАКА ІСПАНСЬКОГО (ARION LUSITANICUS).....	6
Гук О.Г., Мислінчук В.О. ПРОПЕДЕВТИКА ВИВЧЕННЯ ФІЗИКИ В МОЛОДШІЙ ШКОЛІ, ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ	7
Гуменюк Ю. Я., Крайчук О. В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ШЛЯХОМ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ	13
Кирильчук О.С., Мислінчук В.О. ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ГРУНТОВНИХ ЗНАТЬ ПРО ЯВИЩЕ РЕЗОНАНСУ, ЯК ОСНОВА ВИВЧЕННЯ МЕХАНІЧНИХ КОЛИВАНЬ І ХВИЛЬ У ШКОЛІ	11
Козаченко І. А., Грицай Н. Б. ФІТОРІЗНОМАНІТТЯ ОКОЛИЦЬ СМТ. КЛЕСІВ САРНЕНСЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	13
Лабенська Ю.М., Власюк А.П. ЯКІСНА ТЕОРІЯ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ	15
Левчук І.В., Мислінчук В.О. КЕЙС-МЕТОД, ЯК ФОРМА ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИКИ	15
Лисенко Н.А., Лико Д.В. АНАЛІЗ СТАНУ ПИТНОЇ ВОДИ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ	17
Марценюк Г. М., Петрівський Я. Б. ЗАСТОСУВАННЯ СТЕПЕНЕВИХ РЯДІВ ДО КРАЙОВИХ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ	19
Мойсієвич Я. Р., Сапіліді Т. М. ЕЛЕМЕНТИ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО ЧИСЛЕННЯ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ШКІЛЬНИХ ОЛІМПІАДНИХ ЗАДАЧ	21
Пасько О.В., Ястремський С.В. ПАРАМЕТРИЧНІ РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНОЇ ПАЛИВНОЇ СИСТЕМИ З ЕЛЕКТРОКЕРОВАНОЮ ГІДРОПРИВІДНОЮ НАСОС-ФОРСУНКОЮ, УКОМПЛЕКТОВАНОЮ ВУЗЛОМ ЗАТРИМКИ	23
Різун В.С., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ПОРИСТИХ СЕРЕДОВИЩАХ ЗА НАЯВНОСТІ СЕРІЇ ВОДОЗАБОРІВ	25
Случик С. А., Кирилецька Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ І ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ З МАТЕМАТИКИ В 2016 РОЦІ.....	25
Толочик І.І. СТАН ЯКОСТІ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД РІЧКИ СТИР В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	27
Федорчук І. М., Гаврилюк В. І. КРАЙОВІ ЗАДАЧІ НА КОНФОРМНІ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛАСТЯХ З ВІЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ МЕЖ	28
Шемедюк О.Л., Кривцов В.В. АСПЕКТИ ТЕОРІЇ ПОШИРЕННЯ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ ХВИЛЬ У МЕТАМАТЕРІАЛАХ	28
Шостак І. В., Портухай О. І. АНАЛІЗ ПОКАЗНИКА ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ЯК СКЛАДОВОЇ ІНТЕГРАЛЬНОГО ІНДЕКСУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	29
Якимюк В.О., Ярощак С.В. КОМПЛЕКСНЕ МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕІЗОТЕРМІЧНОЇ БАГАТОФАЗНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ ПРИ ПЛОЩОВОМУ ЗАВОДНЕННІ ПЛАСТІВ.....	31

Молодий програміст

Trepachuk D.W., Artur Popko OPRAWOWANIE PROJEKTU CZASOPISMA Z UŻYCIEM NARZĘDZIA INDESIGN I QUARKXPRESS.....	33
Аніщенко В.Я., Шахрайчук М.І. МОДЕРНІЗАЦІЯ ВЕБ-САЙТУ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ.....	34
Бойцов В.І., Ярощак С.В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ДВОФАЗНОЇ НЕІЗОТЕРМІЧНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ТЕРМОГРАВІТАЦІЙНОГО ДРЕНАЖУ	35
Власюк В. В., Гаврилюк В. І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ	36
Вознюк А. В., Сяський В.А. РОЗРОБКА МУЛЬТИПЛАТФОРМЕННОГО ТЕКСТОВОГО РЕДАКТОРА З ПІДТРИМКОЮ РАСТРОВОГО ГРАФІЧНОГО РЕЖИМУ.....	37
Гаврюсева Т.О., Гаврюсєв С.М. СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМИ КОНТРОЛЮ ЧАСУ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ПРИ РОБОТІ З ПК	38
Кирик Т. А. ЕЛЕМЕНТИ СПОРТИВНОГО ПРОГРАМУВАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ПРОГРАМУВАННЯ.....	39
Кроха Ю. В., Соколовська О.П. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ АЛГОРИТМІВ ПОШУКУ МІНІМАЛЬНИХ ШЛЯХІВ У ГРАФАХ.....	40
Кузьмич В.В., Гаврюсєв С.М. РОЗРОБКА ШАБЛОНУ ВІЗИТКИ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ РДГУ.....	40

Левандовська Я. А., Твердохліб І. А. ВИКОРИСТАННЯ БІБЛІОТЕКИ BOOTSTRAP ПРИ СТВОРЕННІ WEB-СТОРІНОК.....	41
Лозицька В. В., Вороницька В. М. РЕФАКТОРІНГ СТРУКТУРИ БАЗИ ДАНИХ	42
Мартинова А.Ю., Вороницька В. М. ПРОЕКТУВАННЯ БАЗ ДАНИХ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ НА T-SQL	44
Мокрик М.М., Шахрайчук М.І. ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ДЕКАНАТ»	45
Наумюк М.О., Ярошак С.В. ЗАСТОСУВАННЯ КОМПЛЕКСНОГО МЕТОДУ ГРАНИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	46
Небеснюк Ю.І., Рудик О.Ю. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ МОДЕЛЕЙ ТРИБОСИСТЕМ КОВЗАННЯ У РОЗРАХУНКАХ ДЕТАЛЕЙ АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	47
Петрівський В.Я., Ярошак С.В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАГАТОФАЗНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ В АНІЗОТРОПНИХ ГРУНТАХ	49
Савченко Б.Ю., Ярошак С.В. РОЗРОБКА GAME ENGINE З ВИКОРИСТАННЯМ DIRECTX ДЛЯ ІГОР ЖАНРУ FIRST PERSON SHOOTER	50
Сорокова С.О., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ ЗА НАЯВНОСТІ ВІЛЬНИХ МЕЖ	51
Тоюнда А.С., Вороницька В. М. РОЗПОДІЛЕНІ БАЗИ ДАНИХ	52
Фурсович Ю. Ю., Соколовська О. П. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ АЛГОРИТМІВ ПОШУКУ РОЗВ'ЯЗКІВ NP ПОВНИХ ЗАДАЧ НА ПРИКЛАДІ ЗАДАЧ КОМІВОЯЖЕРА	54

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Бахир Ю. Н., Тимофеев Р. В. УЧАСТИЕ ОБЩЕСТВА КРАСНОГО КРЕСТА БССР В МЕРОПРИЯТИЯХ ПО ПРЕОДОЛЕНИЮ ПОСЛЕДСТВИЙ АВАРИИ НА ЧЕРНОБЫЛЬСКОЙ АЭС	56
Дуляницький В. В., Северова О. В. ГЕОПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В СВІТІ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ»	58
Іванус Г.В., Галуха Л.Ю. МОНОПОЛІЇ І КООПЕРАЦІЇ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	59
Кравчук В. В., Северова О. В. ОРГАНИ ПОЛІТИЧНОГО РОЗШУКУ В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	61
Кривошей Д.А. КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА СТРАН ЄВРОПИ В НОВОЕ ВРЕМЯ.....	63
Маларчук А.В., Галуха Л.Ю. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ НА ТРАНСФОРМАЦІЇ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН-БАПТИСТІВ В УКРАЇНІ	65
Чумак Г. Б., Галуха Л.Ю. ПРОТЕСТАНТСЬКІ ГРОМАДИ ОСТРОГА	67

Молодий громадянин держави

Зброжек Д. Г. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ З МЕТОЮ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ГОТОВНОСТІ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	69
Конончук О. Г., Гон М. М. ЗАСТОСУВАННЯ ШКАЛИ БОГАРДУСА ДЛЯ ВИМІРЮВАННЯ РІВНЯ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ТОЛІРАНТНОСТІ	70
Петришина О. В., Кириленко О.М. ГЕНДЕРНА ДЕМОКРАТІЯ ЯК МЕТА ГЕНДЕРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	72
Шупінська В. Р., Шевчук О. А. ТЕРОРИЗМ – ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ	73

Молодий філолог

Silvia Bogdan ON CLASSROOM DISCOURSE	76
Silvia Bogdan ANALYSIS OF CLASSROOM DISCOURSE: A CASE STUDY	79
Angela Calaras ON PHRASEOLOGY AND PHRASEOLOGICAL UNITS CONTAINING FAUNA ELEMENTS	83
Angela Calaras ON CLASSIFICATION PRINCIPLES OF PHRASEOLOGICAL UNITS CONTAINING FAUNA ELEMENTS	84
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. КОНЦЕПТУАЛЬНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДАХ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ»	86
Кінашук А. В., Воробйова І. А. МОВЛЕННСВІ ПОРТРЕТИ ГЕРОЇВ ТРАГЕДІЇ «ГАМЛЕТ» В. ШЕКСПІРА: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ	88
Панасюк М. С., Захарчук З. О. ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМКИ СЛОВНИКОВОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	90
Стреха Т. Н., Рублевская Е. А. ТЕМАТИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ ТАБУ И ЭВФЕМИЗМОВ В КИТАЙСКОМ ЯЗЫКЕ	93
Шилан-Меркушева М.С., Фрідріх А.В. ОСОБЛИВОСТІ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	94
Шостак О. О., Захарчук І. В. ТЕОРЕТИЧНИЙ ДИСКУРС ТРАВМИ В МІЖДИСЦИПЛІНАРНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ 96	

Молодий мистецтвознавець

Бойко А. М., Козак О. І. ВОКАЛЬНА ТВОРЧИСТЬ ОЛЕКСАНДРА ПОНОМАРЬОВА: ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАВСЬКОГО СТИЛЮ	99
Боровець О.О., Казначєєва Л.М. ДЖАЗОВА МУЗИКА ТА ЇЇ ВЗАЄМОДІЯ З ІНШИМИ ВИДАМИ МИСТЕЦТВА	100
Гаврилів Г.М., Голубець О.М. ЕВОЛЮЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ФОРМ МИСТЕЦЬКИХ УГРУПУВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ У ХРОНОЛОГІЧНОМУ РОЗРІЗІ	102
Димченко С.С. РИТМ І ТЕМБР У ХУДОЖНІЙ МАЙСТЕРНОСТІ ДИРИГЕНТА	103
Дуняк Т.М., Сокальська О.В. УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ У НАЗВАХ ВУЛИЦЬ МІСТА ХЕРСОНА	104
Дьєрке Г.Г., Левкович Н.Я. ЕВОЛЮЦІЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ШКОЛИ У РЕГІОНАЛЬНОМУ ІСТОРИКО-МИСТЕЦТВОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ МЕЖІ ХХ – ХХІ СТ.	106
Малійчик В. С., Костюк Л. К. ВІДОМІ ПОСТАТІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ДОБИ ТОТАЛІТАРИЗМУ У РЕЦЕПЦІЯХ СЬОГОДЕННЯ	108
Мельничук М. С., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ АМАТОРСЬКОГО ТЕАТРУ «КАЖАН» У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИК	109
Микула Е.Б., Левкович Н.Я. ГРАФІКА В'ЯЧЕСЛАВА ПРИХОДЬКА: ТЕМАТИЧНІ ТА СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ	110
Павлюк М. Ю., Костюк Л. К. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА РІВНЕНЩИНИ У ВИСВІТЛЕННІ ДОСЛІДЖЕННЯ Л. ЧУРІКОВОЇ	112
Радущинська К. В., Мосєвич Ю. О. ВИДАТНІ STREET ART ХУДОЖНИКИ ТА ЇХ ДІАЛОГ З ГРОМАДОЮ МІСТА	113
Семеняка Ю. В., Костюк Л. К. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ ХVI-ХVII СТ. ТА ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ЛІТЕРАТУРІ: ПРОБЛЕМАТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВОСЛАВНИХ БРАТСТВ	115
Сич Ю. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ КЛУБНОГО ТИПУ РОКИТНІВЩИНИ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	117
Сокальська О.В. РОЗВИТОК ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА ХЕРСОНЩИНІ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПЕРІОДИЧНОЇ ПРЕСИ	118
Чеплаков С. О., Костюк Л. К. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА І ВІЙНА: РЕАЛІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ МІФОТВОРЕННЯ	121

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Gumenyuk Y. Y., Stupnitska N. I. FACTORS INFLUENCING TO REDUCE THE POPULATION IN UKRAINE	123
Sofia Siaska A BUSINESS PLAN FOR ECOLOGICALLY FRIENDLY CLEANING SERVICE COMPANY “ECOCLEANING”	125
Брезніцька Л. В., Петрівський Я. Б. МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІЧНИХ СИСТЕМ З ДИСКРЕТНИМ ЧАСОМ ...	125
Войтко А.С., Орлов О. Г. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	126
Гоголь Т.В. ПІДТРИМКА ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ВНУТРІШНЬОГО ІНВЕСТИВАННЯ	129
Гончарук Д.О., Димченко Н.С. РОЛЬ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ В УДОСКОНАЛЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	130
Димченко Н.С. РОЛЬ САМОМЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	131
Драпата М.Б., Дейнега І.О. УПРАВЛІННЯ РЕКЛАМНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА	132
Кравчук Д.Л., Волошин В.С. ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ	134
Кравчук А.О., Дейнега І.О. ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ БАНКІВСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	135
Кравчук Л. В., Орлов О. Г. РІВЕНЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	137
Мазуров С.А. ВІДРОДЖЕННЯ ВІЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН - ОДИН З ШЛЯХІВ СПРИЯННЯ СТВОРЕННЮ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ	139
Левчишин В.О., Самборський І.О. КОНЦЕПЦІЇ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	140
Мішина Б.І., Хижнякова Н.О. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ПОСЛУГ ПАТ «УКРТЕЛЕКОМ» В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА	141
Орлов О. Г. ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ	142
Паламарчук О. С., Юськів Б. М. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОБЛЕМНИХ РЕГІОНІВ	145
Сяська О.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН ЗРОСТАННЯ ТАРИФІВ НА ПОСЛУГИ ВОДОПОСТАЧАННЯ	146
Фалат І. О., Нікшич С. М. ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ З УРАХУВАННЯМ ПОКАЗНИКІВ ЙОГО РИЗИКОВАНOSTI	148